

Nasza Matka

Nr 02 (172) luty 2021 (rok 16)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Dzień św. Walentego – 14 lutego

Św. Walenty cieszył się niegdyś wielką czcią, o czym świadczą wezwania kościołów średniowiecznej Europy. Obecnie szczególnie młodzi Europejczycy kultuwją dzień jego święta . 14 lutego. Obchody te nie mają już prawie nic wspólnego z chrześcijańskim świętem.

14 lutego to dzień powszechnego wysyłania "walentynek" . kart pocztowych ozdobionych sercami, kwiatami, amorkami, ptaszkami. Mają oznajmiać zainteresowanie, sympatię i miłość osobie, do której są adresowane. Mimo świeckiego charakteru, obyczaj ten posiada odległe odniesienia w historii, w religii, w wierzeniach i legendzie. I jak to często bywa zawiera wątki chrześcijańskie i pogańskie.

Wiadomości historyczne o św. Walentym są bardzo skąpe. Żył w III w., a Martyrologium Rzymskie wymienia go jako kapłana i męczennika. Podczas prześladowań chrześcijan za panowania cesarza Klaudiusza II Gota był torturowany i ścięty w 269 r. Istnieje także przekaz, według którego Walenty był biskupem italskiego miasta Terni. >>>

MODLITWA DO ŚW. WALENTEGO

Święty Walenty, opiekunie tych, którzy się kochają, Ty, który z narażeniem życia urzeczywistiłeś i głosiłeś ewangeliczne przesłanie pokoju, Ty, który - dzięki mę-czeństwu przyjętemu z miłości - zwyciężyłeś wszystkie siły obojętności, nienawi-ści i śmierci, wysłuchaj naszą modlitwę: W obliczu rozdarć i podziałów w świecie, daj nam zawsze kochać miłością pozabawioną egoizmem, abyśmy byli pośród ludzi wiernymi świadkami miłości Boga. Niech ożywiają nas miłość i zaufanie, które pozwolą nam przewyżczać życiowe przeszkody.

Prosimy Cię, wstawiaj się za nami do Boga, który jest źródłem wszelkiej miłości i wszelkiego piękna, i który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

SŁOWO BOŻE

(Mt 6, 1 - 6)

Jezus powiedział do swoich uczniów: "Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie. Kiedy więc dajesz jałmużnę, nie trąb przed sobą, jak obłudnicy czynią w synagogach i na ulicach, aby ich ludzie chwaili. Zaprawdę, powiadam wam: ci otrzymali już swoją nagrodę. Kiedy zaś ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa, aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

Został potem wydany na męki, a następnie przewieziony do Rzymu, gdzie poniósł śmierć. Niektóre przekazy uitożsamiają tych dwóch męczenników.

W ikonografii św. Walenty przedstawiany jest w stroju kapłana lub biskupa, gdy uzdrawia chorego na padaczkę. Inne wizerunki ukazują go w chwili uzdrawiania córki Asteriusza, dozorczy więzienia, w którym Święty przebywał. Asteriusz i jego córka zostali nawróceni przez Walentego w ostatnich dniach życia Świętego.

Grób św. Walentego otoczony był w Rzymie kultem już w IV w. Papież Juliusz I wybudował bazylikę ku jego czci, która stała się ważnym kościołem pielgrzymkowym.

Uzdrowienia, jakich dokonał św. Walenty, spowodowały, że czczony był jako patron chorych, pomocny szczególnie w przypadku padaczki i chorób nerwowych.

Co wspólnego ma św. Walenty- Uzdrówiciel z listami wyrażającymi sympatię i miłość? Przywołać należałoby tu inne tradycje, przypominając jednocześnie pewne zdarzenia występujące w legendach o Świętych. Mówią one, że Walenty udzielał wbrew zakazowi ślubów legionistom, zdobywając w ten sposób sympatię zakochanych wojaków. Inny przekaz podaje, że w przeddzień swojej śmierci Walenty napisał list do córki Asteriusza, w którym dawał jej wskazówki, jak ma prowadzić chrześcijańskie życie. List zaadresowany był: "Dla Ciebie od Twojego Walentego". List, a zwłaszcza jego nagłówek, stały się z czasem hasłem, inskrypcją symbolizującą uczucia przyjaźni i miłości. Byłby to zatem początek tradycji walentynek.

Wyraz korespondencyjnego wyrażania uczuć w dniu św. Walentego powstał w krajach anglojęzycznych.

Irlandia i Anglia były krajami, do których chrześcijaństwo dotarło bardzo wcześnie. Tamtejsze klasztory, zwłaszcza irlandzkie, były ośrodkami wiary i kultury, które mnisi nieśli potem na kontynent europejski. Wyspy brytyjskie stanowiły także obszar kultury celtyckiej, której mity i podania wywarły ogromny wpływ na literaturę średniowieczną. Mity opowiadają, że po celtyckim święcie Imbole, obchodzonym 1 lutego, które zapowiadało nowe pokolenie wszystkich stworzeń, zwracano się do drzew i ptaków, aby wydały owoce i łączyły się w pary. Uważano, że dzień ptasich godów przypada 14 lutego.

Chrześcijańskie legendy angielskie znają także Walentego, nie jest to jednak nasz Święty. Angielski Walenty był mnichem, który martwił się bardzo, że nie potrafi czynić wielkich dzieł dobroci jak jego współbracia. Pewnego dnia, gdy rozmyślał, głos anioła odpowiedział mu trzykrotnie: "Czyń dobro małymi rzeczami". Walenty posadził więc kwiaty na drodze, którą ludzie szli do pracy w polu. Posyłał też kwiaty młodym matkom, a dzieciom . prezenty. Dzięki tym małym czynom wśród ludzi zamieszkała dobroć i miłość. Po śmierci Walentego pamięć jego uczynków sprawiła, że w dzień jego urodzin, 14 lutego, posyłało sobie kwiaty i życzenia z zapewnieniem przyjaźni i miłości.

Walentynekowa kartka ma więc długą i skomplikowaną historię, łącząc w sobie różne postacie, kultury i wierzenia.

Modlitwa o wytrwanie w miłości małżeńskiej

Wszchemgący Boże, Ojcze wszystkich ludzi, za pośrednictwem Świętej Rodziny z Nazaretu spraw, by nasza miłość odnawiała się i umacniała wciąż łaską sakramentu małżeństwa, by była mocniejsza od wszelkich słabości i kryzysów. Strzeż naszej wspólnoty rodzinnej i zachowaj w niej miłość, wierność, radość i pokój. Rodzinę naszą uczynj ogniskiem wiary, ofiarnej miłości, głębokiej modlitwy. Odwróć od nas grożące niebezpieczeństwa.

Dziękujemy Ci za szczęście, które przepelnia nasze serca i za wszelkie dobro, którego doświadczamy każdego dnia. Zachowaj nas na zawsze w Twojej miłości. Amen

Środa Popielcowa

17 lutego 2021

Środa Popielcowa nazwę tę przyjęła z obrzędu posypywania popiołem głów grzeszników. Popiół pochodzi ze spalonych gałązek palmowych, niesionych w ubiegłym roku w procesji w Niedzielę Palmową. Były one symbolem tryumfu i chwały. „Hosanna” szybko przemineła, tak jak szybko przemija całe nasze życie. Posypywanie głów popiołem to znak szczerego nawrócenia do Boga, odwrócenia się od zła i grzechu i pokuty czyli wewnętrznej

przemiany. Zwyczaj ten, wyrażający głęboki żal i skruchę, znany był już w starożytnym Egipcie, w krajach arabskich oraz w Grecji.

Chrześcjanie czynią to niemal od początku Kościoła, naśladując czterdziestodniowy post Chrystusa na pustyni przed rozpoczęciem publicznego nauczania. Do liturgii Kościoła obrzęd posypywania popiołem wprowadzono w VII wieku, a podczas synodu w Benewencie w roku 1091 papież Urban II uznał ów gest za obowiązkowy element liturgii. Nie wszyscy wierni mogą brać w tym dniu udział w liturgii, dlatego zabierają ze sobą do domu poświęcony popiół, najczęściej w książeczkach do nabożeństwa. Symbolicznemu gestowi, jakim jest posypywanie głów popiołem, towarzyszą wypowiedziane przez kapłana słowa: „Prochem jesteś i w proch się obrócisz” lub „Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię”.

Liturgia Środy Popielcowej nawiązuje do obrzędów, jakie w pierwotnym Kościele sprawował biskup nad pokutnikami. Chrześcjanie, którzy dopuścili się ciężkich grzechów, musieli na początku Wielkiego Postu przywdziać szaty pokutne, biskup posypywał ich głowy popiołem, po odmówieniu psalmów pokutnych wyprowadzał ich ze świątyni. Byli oni w ten sposób wyłączeni ze wspólnoty eucharystycznej i zobowiązani do publicznej pokuty i do zadośćuczynienia poprzez post, modlitwę i jałmużnę. Dopiero w Wielki Czwartek biskup udzielał im rozgrzeszenia i pocałunku pokoju, wprowadzając do wspólnoty wiernych. Z biegiem czasu Kościół złagodził tę formę publicznej pokuty. Już w średniowieczu wierni zaczęli dobrowolnie pełnić pokutę i przyjmować w czasie liturgii na głowę popiół. Tego rodzaju praktyka

przetrwiała w liturgii Kościoła do naszych czasów.

Liturgiczny okres Wielkiego Postu poprzedzony jest beztroskimi tygodniami karnawału. Przykazanie kościelne i tradycja nakazują, aby ostatnie spośród karnawałowych spotkań towarzyskich i zabaw tanecznych zakończone zostały we wtorkowy wieczór, tuż przed północą. Dwanaście uderzeń zegara oznacza, że oto nadeszła Środa Popielcowa, a wraz z nią — trwająca czterdzieści dni — czas wyciszenia i refleksji.

Czas duchowych przygotowań do świąt Wielkanocy obejmował pierwotnie tylko czterdzieści godzin; wymiar czterdziestu dni ustalono w roku 325, podczas obrad soboru w Nicei. Liczba czterdziestu dni nawiązuje do czasu, jaki Chrystus spędził na pustkowiu, poświęcając go na modlitwę i post oraz walcząc z szatanem.

Czterdziestodniowy Wielki Post, liczony od Środy Popielcowej, zamykany jest obchodami liturgii Wielkiego Tygodnia, które rozpoczynają się w Niedzielę Palmową, czyli ostatnią niedzielą przed świątami Zmartwychwstania. Ostatnie dni Wielkiego Tygodnia, począwszy od wielkoczwartkowego wieczoru, należą już do Triduum Paschalnego. Obejmuje ono, związane z misterium eucharystycznym, uroczystości Wielkiego Czwartku, wielkopiątkowe wspomnienia męki i śmierci Chrystusa, poprzedzone wielogodzinną adoracją Bożego Grobu radosne przeżycia Wigilii Paschalnej — nocy Wielkiej Soboty aż po triumf Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. Wydarzenia Wigilii otwierają okres wielkanocy.

Strona Żywego Różańca

Intencje Papieskie 2021

Luty 2021

Intencja powszechna — Przemoc w stosunku do kobiet

Módlmy się w intencji kobiet — ofiar przemocy, aby były chronione przez społeczeństwo, a ich cierpienia były dostrzeżone i wysłuchiwane.

FUNDACJA IM. KSIĘDZA JORDANA

Przełącz 1% na seminarium

Kilka słów o naszej organizacji:

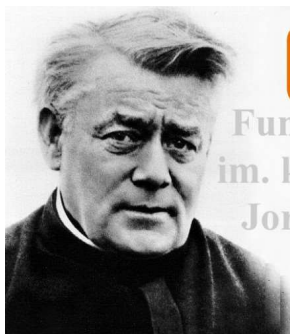
Gromadzenie środków finansowych i materialnych na rzecz rozwoju Wyższego Seminarium Duchownego Salwatorianów w Bagnie; Podnoszenie kwalifikacji zawodowych wykładowców i pracowników Seminarium; Fundowanie stypendiów dla studentów i personelu dydaktyczno - wychowawczego Seminarium; Rozpowszechnianie wiadomości o działalności Wyższego Seminarium Duchownego Salwatorianów w Bagnie w zakresie formacji kandydatów do życia zakonnego i kapłaństwa; Współpraca ze środowiskami nauki i oświaty w kraju i za granicą.

JAK TO ZROBIĆ?

Wystarczy zaznaczyć w odpowiednim miejscu na formularzu PIT wolę przekazania 1 % swojego podatku dochodowego na rzecz Fundacji im. Księdza Jordana, wpisując tylko podany obok numer KRS i to już wszystko. To naprawdę nic nie kosztuje, ponieważ podatek ten tak czy inaczej zostaje nam potrącony i przeznaczony przez Państwo na inne niewiadome cele.

Prosimy także gorąco, aby zachęcić znajomych, przyjaciół, członków rodziny i inne życzliwe osoby, do przekazywania 1% swojego podatku na powyższy cel. Jak mówi stare przysłowie: "ziarnko do ziarnka, a zbierze się miarka".

Z góry dziękujemy za zrozumienie i pomoc. Za każdy, nawet najmniejszy datek, składamy serdeczne podziękowanie i zapewniamy o modlitwie wspólnoty seminarialnej w intencji ofiarodawców.

Fundacja
im. księdza
Jordana

Numer KRS:
0000090846

INTERCJE MSZALNE

Luty 2021

Poniedziałek 8 ⁰⁰	1 lutego	Poniedziałek 8 ⁰⁰	15 lutego
Wtorek Ofiarowanie Pańskie 8 ⁰⁰	2 lutego	Wtorek 8 ⁰⁰	16 lutego
18 ⁰⁰		Środa Popielcowa 8 ⁰⁰	17 lutego R. Kołodziej
Środa 8 ⁰⁰	3 lutego	18 ⁰⁰	
Czwartek 18 ⁰⁰	4 lutego O powołania	Czwartek 18 ⁰⁰	18 lutego
Piątek 18 ⁰⁰	5 lutego	Piątek 18 ⁰⁰	19 lutego
Sobota 18 ⁰⁰	6 lutego R. Salkiewicz	Sobota 18 ⁰⁰	20 lutego R. Muskietorz
Niedziela 5 zwykła 8 ⁰⁰ 10 ⁰⁰	7 lutego	Niedziela 1 Wielkiego Postu 8 ⁰⁰	21 lutego R. Pietrus
14 ³⁰	Za + Eugeniusza Mazurek /5 rocz. śm./	10 ⁰⁰ 12 ⁰⁰	Do Opatrzności Bożej i Matki Bożej Częstochowskiej w intencji Anny Nowak z okazji 100-ej rocznicy urodzin
Poniedziałek 8 ⁰⁰	8 lutego	14 ³⁰	R. Kędzia
Wtorek 8 ⁰⁰	9 lutego W int. emerytów i starszych parafian	Poniedziałek 8 ⁰⁰	22 lutego
Środa 8 ⁰⁰	10 lutego	Wtorek 8 ⁰⁰	23 lutego
Czwartek 18 ⁰⁰	11 lutego	Środa 8 ⁰⁰	24 lutego
Piątek 18 ⁰⁰	12 lutego R. Świerczyna	Czwartek 18 ⁰⁰	25 lutego
Sobota 18 ⁰⁰	13 lutego Fatimska	Piątek 18 ⁰⁰	26 lutego
Niedziela 6 zwykła 8 ⁰⁰ 10 ⁰⁰ 14 ³⁰	14 lutego R. Gracyalny R. Krenczyk	Sobota 18 ⁰⁰	27 lutego R. Rożek
		Niedziela 2 Wielkiego Postu 8 ⁰⁰ 10 ⁰⁰ 14 ³⁰	28 lutego R. Jakubczyk

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Luty 2021 - maj 2021

sobota 6 luty 2021	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 20 luty 2021	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
sobota 6 marzec 2021	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
sobota 20 marzec 2021	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania
sobota 3 kwiecień 2021	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
sobota 17 kwiecień 2021	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 1 maj 2021	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
sobota 15 maj 2021	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
sobota 29 maj 2021	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Wodzionka

Składniki:

- 4 duże kromki kilkudniowego suchego chleba
- 4 ząbki czosnku
- 2 łyżki masła (lub smalcu)
- sól
- przyprawa do zup, sosów, sałatek

Sposób przygotowania:

Zagotwać w garnku litr wody. Ząbki czosnku zmiażdżyć i mieszać z solą. Chleb pokroić w kostkę. Czosnek i chleb rozdzielić do czterech talerzy, zalać wrzątkiem, dodać odrobinę tłuszczu, doprawić przyprawą do zup. Podawać.

Zupę można podawać także z kartoflami i przesmażoną cebulą.

gmb

Kącik humoru

Dlaczego w Wąchocku są okrągłe domy?
Bo cyganka przepowiedziała sołtysowi, że zabiją go za rogami.

- Jak niska pszenica rośnie w Wąchocku?
- Tak niska, że jak wróbel chciał spróbować, to musiał przyklęknąć.

- Dlaczego w Wąchocku kury chodzą w kapciach?

- Żeby asfaltu nie porysowały!

Jak policjanci w Wąchocku otwierają puszkę konserw?

Walą pałką i krzyczą "Otwierać! Policja!"

Jak wybredny jest kot sołtysa w Wąchocku?

Jak mu dać kawę z mlekiem, to mleko wypije a kawę zostawi.

- Jaką rozpiętość skrzydeł ma bocian?

- 3 m.

- A jaką rozpiętość skrzydeł ma bocian jak leci nad Wąchockiem?

- 1,5 m, bo jednym skrzydłem zakrywa sobie oczy.

- Dlaczego w Wąchocku rozłożono siatkę pod linią wysokiego napięcia?

- Żeby napięcie nie spadło.

Jak niskie są domy w Wąchocku?

Takie, że naleśniki trzeba jeść rozwinięte.

Dlaczego kiedy autobus zatrzymuje się w Wąchocku otwiera tylko środkowe drzwi?

Bo przednie i tylne to już nie Wąchock.

- Dlaczego sołtysowa Wąchocka kupiła sobie trzecią pralkę automatyczną?

- Bo na dwóch jej się balia chwiała...

- Dlaczego ludzie w Wąchocku trzymają żarówki w ustach?

- Bo chcą się wyrażać jasno!

- Wiecie dlaczego zamknęli szpital w Wąchocku?

- Bo nikt się w nim leczyć nie chciał.

- A czemu?

- Bo dostali nowoczesne skalpele sterowane z Windows 10.

Dlaczego w Wąchocku brakło grzebień?

- Bo sołtys zgubił 10 złotych i wszyscy przeczesują las.

- Dlaczego w Wąchocku sołtys ogłosił mobilizację?

- Bo jak szedł do karczmy, to znalazł chińskie pióro.

Papież Franciszek: "Dajcie się pojednać z Bogiem!" (26 lutego 2020) fragmenty

Rozpoczynamy Wielki Post od posypania popiołem: „Pamiętaj, że jesteś prochem i w proch się obrócisz” (por. Rdz 3, 19). Pył na głowie zwraca nas ku ziemi, przypomina nam, że pochodzimy z ziemi i że do ziemi powrócimy. Oznacza to, że jesteśmy słabi, wrażli, śmiertelni. Przez stulecia i tysiąclecia jesteśmy na drodze przemijania, w obliczu ogromu galaktyk i przestrzeni jesteśmy małejcy. Jesteśmy prochem we wszechświecie. Ale jesteśmy prochem umiłowanym przez Boga. Pan z miłością wziął nasz pył w ręce i tchnął weń swoje tchnienie życia (por. Rdz 2, 7). Jesteśmy więc cennym pyłem, przeznaczonym, by żyć na wieki. Jesteśmy ziemią, którą Bóg obdarzył swym niebem, prochem zawierającym Jego marzenia. Jesteśmy nadzieją Boga, Jego skarbem, Jego chwałą.

Popiół przypomina nam zatem przebieg naszego życia: od prochu do życia. Jesteśmy prochem, ziemią, gliną, ale jeśli pozwolimy się kształtować rękoma Boga, staniemy się cudem. Jednak często, szczególnie w chwilach trudnych i w samotności, widzimy jedynie nasz proch! Ale Pan dodaje nam otuchy: to niewiele, jakim jesteśmy, na Jego oczach nieskończoną wartość. Odwagi, urodziliśmy się, by być umiłowanymi, urodziliśmy się, aby być dziećmi Bożymi.

Drodzy bracia i siostry, na początku Wielkiego Postu zdajmy sobie z tego sprawę. Wielki Post nie jest bowiem czasem, by wylewać na ludzi niepotrzebne moralizmy, ale by uznać, że nasze nędzne popioły są miłowane przez Boga. Jest to czas łaski, aby przyjąć skierowane na nas spojrzenie miłości Boga i, będąc postrzegani w ten sposób, zmienić życie. Jesteśmy w świecie, aby przejść od popiołu do życia. [...]

Nie po to jesteśmy na świecie. Jesteśmy warci o wiele więcej, żyjemy dla czegoś znacznie większego: by realizować marzenie Boga, aby kochać. Posypujemy głowy popiołem, aby w sercach rozpalili się ognie miłości. Jesteśmy bowiem obywatelami nieba, a miłość Boga i bliźniego jest paszportem do nieba, to nasz paszport. Dobra

ziemskie, które posiadamy, nie będą nam potrzebne, są prochem, który zanika, ale miłość, którą dajemy - w rodzinie, w pracy, w Kościele, na świecie - zbawi nas, pozostanie na zawsze.

Popiół, który przyjmujemy, przypomina nam drugą drogę, przeciwną, tę, która prowadzi od życia do prochu. Rozglądamy się wokół siebie i widzimy prochy śmierci. Życie sprowadzone do popiołu. Ruiny, zniszczenie, wojna. Życie niewinnych maleństw, które nie zostało przyjęte, życie oddalonych ubogich, życie odrzuconych osób starszych. Nadal niszczyliśmy samych siebie, sprawiamy, że obracamy się w proch. Ileż pyłu jest w naszych relacjach! Spójrzmy na nasz dom, w naszych rodzinach: ile kłótni, ile niezdolności do rozładowania konfliktów, jak trudno przeprosić, wybaczyć, zacząć od nowa, gdy z taką łatwością domagamy się naszych przestrzeni i naszych praw! Jest wiele pyłu, który brudzi miłość i brutalizuje życie. Również w Kościele, w domu Bożym, pozwiliłiśmy, by osiadło wiele pyłu, pyłu światowości. [...]

Co zatem czynić? W drodze ku Świętom Paschalnym możemy uczynić dwa kroki: pierwszy, z prochu do życia, od naszego kruchego człowieczeństwa do człowieczeństwa Jezusa, który nas uzdrawia. Możemy stanąć przed krzyżem, pozostać tam, popatrzeć i powtórzyć: „Jezu, Ty mnie miłujesz, przemień mnie... Jezu, Ty mnie miłujesz, przemień mnie...”. A przyjąwszy Jego miłość, po zapłakaniu w obliczu tej miłości, drugi krok, by nie popaść z życia w proch. Idziemy, żeby otrzymać Boże przebaczenie podczas spowiedzi, ponieważ tam ogień Bożej miłości pochłania popioły naszego grzechu. Objęcie Ojca w spowiedzi odnawia nas wewnętrznie, oczyszcza nasze serce. Pozwólm się pojednać, aby żyć jak umiłowani dzieci, grzesznicy, którym przebaczone, jako uzdrowieni chorzy, jako wędrowcy, wsparci towarzyszeniem. Pozwólm się miłować, aby kochać. Pozwólm się podnieść, aby pielgrzymować do celu, ku Wielkanocy. Będziemy się cieszyć odkrywając, że Bóg nas wskrzesza z naszych popiołów.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)

Nr konta naszej parafii w Mikołowskim Banku Spółdzielczym:

90 8436 0003 0000 0026 8112 0001